Ч. 188 Пятниця 22 серпня (3 вересня) 1897. Рік VII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік зр.	2·40
на пів року „	1·20
на чверть року „	—·60
місячно . . „	—·20

Поодиноке число 1 кр

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр.	5·40
на пів року „	2·70
на чверть року „	1·35
місячно . . „	—·45

Поодиноке число 3 кр

Вісти політичні.

(Подорож Цїсаря до Моравии. — Комунїкат з нарад парляментарної комісиї. — Ще голоси праси о тїй комісиї. — Гостина царя в Варшаві).

Вчера приїхав Є. Вел. Цїсар до Бистрої на Мораві, щоби взяти участь в маневрах войск. В часї цїлої своєї подорожи стрічав Найдост. Гість всюди сердечний і одушевлений привіт. В Гуллайн дожидав Цїсаря архиепископ Конна, на котрого промову відповів Монарх желанєм, щоби широкому впливови архепископа удало ся скріпити в серцях єго вірних християньску любов і поблажанє для їх власного і цїлого краю добра. — В Голешові виголосив начальник громади бесїду в ческім язицї, на котру відповів Цїсар також по чески. — В Бистрі на двірци промовив до Цїсаря маршалок краю: Цїсар відповів насамперед по німецки, висказуючи пересьвідченє, що на дорозї взаїмних уступок і ревної працї, якою все відзначувала ся репрезентация краю — дійдуть жителї Морави до порозуміня в мирній роботї для добра краю. Свою відповідь закінчив Цїсар по чески: Підпиранє добра мого вірного маркґрафства Морави буде все предметом моєї вітцївскої печаливости. По приїздї до замку і принятю рапортів удав ся Цїсар до славної церкви на Гостинї, де є чудотворна ікона. Товпи зібраного населеня витали Цїсаря з одушевленєм. По богослуженю підписав Цїсар своє імя в памятній книзї і на документї положеня угольного каменя під нову каплицю, та дозволив, щоби в церкві на памятку того дня вмуровано таблицю з відповідним написом. — По полудни відбув ся в замку бар. Лявдона обід на 100 осіб, в котрім взяли участь Цїсар, бар. Лявдон, намістник, маршалок, староста і прибувші з Цїсарем войскові достойники. Вечером відбула ся в парку замковім величава серенада при сьвітлї лямпіонів і смолоскипів. Відтак приглядав ся Цїсар з балькону походови з смолоскипами і дякував за ті всї овациї.

Парляментарна комісия правицї, в котрій брало вчера участь 28 осіб, видала такий комунїкат з своїх нарад:

Председатель Яворский отвирає збори заявою, що не лише на бажанє членів більшости, але також на виразне бажанє п. Президента мінїстрів скликав збори председателів клюбів більшости і членів парляментарної комісиї. Яворский додав, що п. Президент мінїстрів велїв єму зложити заяву, що правительство рішило ся і на дальше глядати своєї підпори у більшости.

Внаслїдок того заявленя принято по довшій дискусиї таке внесенє одноголосно: Представителї сторонництв більшости приймають з вдоволенєм до відомости, що правительство постановило опирати ся на більшости і заявляють готовість на основах виложених в проєктї адреси більшости з зазначенєм солїдарного поступованя всїх груп більшости — вибрати субкомітет, котрий вів би дальші переговори з правительством. До того субкомітету вибрано з клюбу ческого Герольда і Страньского, з Кола польского Яворского і Єнлжейовича, а з инших клюбів їх председателів. — По полудни відбула ся конференция того субкомітету з п. Президентом мінїстрів. Та конференция тревала від 3 до $5^{1}/_{2}$ години. Ґр. Баденї заявив, що твердо рішив ся оперти ся на сторонництвах більшости, але правительство надїє ся від них не лиш підпори, але і умірkованя та уступок Нинї о 3-ій годинї збирає ся знов парляментарна комісия правицї.

Про ту конференцию так ще пишуть нїмецкі ґазети.

„Sonn und Montagszeitung“ каже: Тепер диктує услівя не др. Герольд а ґр. Баденї. Реґулямін буде в сей спосіб змінений, що поіменне голосованє буде допущене лише при рішанк мериторичних а не формальних питань. Павза 10-минутна відпаде. Дисциплїнарна власть президиї буде розширена. Непослушні посли будуть виключані з засїдань палати. Ґр. Баденї жадав відтак, щоби більшість парляментарна заручила ся за як найскоршу полагоду біжучих справ, іменно: буджету, договору з Угорщиною і відновленя закону оборони державної. До виконаня проґрами автономної правительство не хоче з'обовязати ся.

„Reichswehr“ каже: Ґр. Баденї лишає ся. Корона покладає в нїм повне довірє. А обструкция? І та лишить ся. Шенерер вправдї копає лїбералів ногою, але они держать ся єго за поли. Щож хоче обструкция? Уступленя ґр. Баденього. Чи в Австриї всї питаня звязані з особами? Припустім, ґр. Баденї уступив. Щож вийде з того? Чи наслїдник єго уляже перед меньшостию парляментарною? Годї! Жадне правительство не схоче так скомпромітувати ся. Нїмцям вільно було приступити до більшости. Їх прошено туди. Їм мощено дорогу всякими способами. А який був конець? Они самі пустились на дорогу авантурничої полїтики і обструкциєю скомпромітували парляментаризм австрийский. Нїмцї хотять верховодити, хотять зміни кабінету. Щож було би тодї? Ситуация не поправила би ся. Тодї Чехи переняли би на себе ролю обструкціонїстів і так dulce in in

5)

З записок сибірского туриста.

(З российского — В. Короленка).

(Дальше).

— Коли на сьвітї лиш іскра справедливости — сказала до мене — то станесь тобі. Я нїколи не забуду на тебе.

І она справдї не забула. Тиж сам знаєш наші сибірскі суди. Нїчого лиш підкупство і лїнивство панують там. Аж до нинїшного дня держалиб мене у вязници, коли би не она і не єї чоловік.

— То тебе таки держали у вязници?

— О, тай то ще довго. Тут всьо за гроші. Панї прислала менї пятьсот рублїв і лист від свого чоловіка. Як лиш ті гроші прийшли, стало зараз инакше. Судия прийшов до мене і велїв мене прикликати до своєї канцеляриї. Кілько даш за своє увільненє?

Ах ти злодїю! — погадав я — то ти хочеш за то гроший? Суди мене як схочеш остро, я хочу мати право, а я поклоню ся тобі до землї — а ти хочеш гроший!

— Нїчого не дам — сказав я. — Маєте мене судити після закона і виміряти менї кару.

Він засьміяв ся.

— Ти дурень! — сказав. — Після закона можна на твою справу глядїти з двох боків. Закон в столї замкнений, а власть маю я. Куди схочу там підеш.

— А то як?

— Дурак. Слухай: Ти виратував женщину з дїтьми?

— Так, або що?

— Чи то честнота? Так, бо то було добре дїло. То один бік.

— А другий?

— Другий? Подиви ся на себе, який ти? Таж напротив тебе був старий дитиною. Хотїв тебе намовити до злочину, то ти повинен був єму просто звязати руки і приставити єго до твоєї власти. А ти, не сказавши й слова, убив єго. То самоволя — так не можна робити. Тепер розумієш?

Розумію, але у вас нема справедливости, нема правди. Від мене нї раз нїчого не дістанеш! Ти дуже справедливий судия, добре ти судив!

Він розгнївав ся.

— Добре. Заки ти дістанеш ся перед суд, зігниєш тут у мене.

— Грози лиш, грози!

І він почав додержувати слова; але й панї не забувала на мене і робила. Відкись прийшло письмо і мій судия наполохав ся. Велїв мене прикликати, накричав на мене, але випустив ще того самого дня. Так вийшов я свобідно без всякого суду. Сам не знаю як.... Кажуть, що колись і до нас прийдуть справедливі судиї — і я того жду. Може Господь змилосердить ся і зішле нам коли суди присяжних, того хотїв би я ще дожити....

— А що стало ся з Іваном Сахаровом?

— Іван Сахоров пропав. Між ним а одноруким була умова: Іван Сахаров мав їхати за нами. Коли би я не пристав на намову „однорукого“, то Сахаров мав мене застрілити. Але Господь инакше хотїв. Коли Сахаров над'їхав, я вже покінчив. І він настрашив ся. Пізнїйше оповідали люди, що він прилетїв тодї до дому і викопав з землї гроші та не кажучи нїкому й слова утік до лїса. На другий день стояла цїла загорода у огни. Чи він сам запалив, чи — як деякі кажуть — Кузьма поставив єму червоного когута, не знаю. Вечер була на місци де перше стояв дім купа вугля і попелу. Цїле розбійниче гнїздо було винищене. Жінки пішли по жебрах, а син до тюрми — викупити ся не було гроший...

— Гов, малі! Ми слава Богу, вже на місци. Ось вже сонце сходить.

4. Сибірский фільософ.

Може місяць минув від моєї стрічи з „Забиякою“. Я полагодив всї мої справи і вертаючи до міста Н. почтовими кіньми, приїхав до знаної стациї почтової.

Мій старий, грубий приятель стояв в дверех і курив циґаро.

— Ви певне хочете коний? — спитав, заки ми ще повитали ся.

— Так.

finitum. Обструкция Нїмцїв була найбільшою похибкою з їх сторони. Ми оказували заєдно на ню, але нас не слухано. Ми не вороги Нїмцїв. Ми раді би, щоби они в державі заняли поважне становиско, але на те становиско доходять сторонництва не авантурами, але дорогою р е а л ь н о ї політики. Славяни починають на серіо лучити ся. Чи Нїмцї не знають иншої полїтики крім безглуздої обструкциї? Час би над сим подумати.

Передвчера приїхав до Варшави російский цар Николай II. з женою, дїтьми, великими князями і численною дружиною. Єсть се перша гостина царя Николая в Варшаві, тож населенє витає єго щиро і величаво, тим більше, що Поляки надіють ся від того царя полекшеня свого тяжкого положеня в Росиї. Цар забавить в Варшаві до суботи. Того дня виїде до Білого стоку на великі маневри військові, а около 11 вересня верне з родиною до Спали в царстві Польскім, де відбуде ся ряд великих двірских ловів.

Новинки.

Львів дня 2-го вересня 1897.

— **Є. Вел. Цїсар** разом з цїсарем Вільгельмом поїдуть дня 15-го вересня до Беллїє на Угорщинї, в околици Могача, де в днях 16, 17 і 18 вересня відбудуть ся двірскі лови. Приїзд до Могача наступить в четвер дня 16-го с. м. о 2-ій годинї 45 мін. рано, звідки оба монархи, повитані Найдост. Архикн. Фридрихом, поїдуть пароходом до лїсничівки Карапанча, де замешкає на час ловів цїсар Вільгельм і Найдост. Архикн. Фридрих. Є. Вел. Цїсар замешкає на той час в лїсничівцї Керішерде.

— **Іменованя.** П. Мінїстер віроісповідань і просьвіти іменував провізоричного інспектора окружного в Мостисках Казим. Радваньского старшим учителем семинариї учительскої в Сокали, а інжинерів механїків Стан. Горошкевича і Йос. Клїмонду дїйстними учителями при державній школї промисловій в Кракові.

— **Практичний курс огороднично-пчільничий.** Комітет галицкого товариства господарского в порозуміню з видїлом галицкого товариства для огородництва і пчільництва оповіщує, що в сїм роцї буде устроєний практичний курс огороднично-пчільничий. Той курс буде відбувати ся у Львові від дня 15-го до 30-го вересня с. р. і обійме науку о садівництві, вареню і переховуваню овочів і ярин, о пасїчництві, вироблюваню напитків з овочів і меду та практичні поученя в садї, огородї, пасїцї і при виробі напитків. На той курс будуть принимані лише такі особи, що вже займали ся доси огородництвом або пасїчництвом, отже огородники і пасїчники, що приготовлюють ся на огородників і пасїчників, учителї народні і т. ин. Приняті можуть бути лиш ті, що уміють читати і писати. Приняті на курс будуть обовязані брати участь в викладах і вправах цїлий час, а по окінченю курсу мають піддати ся іспитови, по котрім одержать посьвідченє, що ходили на курс огороднично-пчільничий у Львові. Наука буде безплатна, а крім того бідні кандидати одержать на кошти подорожи і житя у Львові запомогу від комітету гал. Товариства господарского, а ті участники курсу, котрі бажали би собі того, можуть одержати від товариства спільне мешканє і харч за 20 зр. на час курсу. Запомог буде 15, а уділяти їх буде відпоручник комітету гал. Товариства господарского кандидатам, котрі на то заслугують, по їх приїздї до Львова. Кандидати на курс мають зголошувати ся в комітетї ц. к. гал. Тов. господарского (Львів, ул. Словацкого ч. 8). До поданя власноручно написаного і обіймаючого точну адресу, треба долучити віродостойне посьвідченє, потверджене місцевим душпастирем що-до стану, фахової способности і заможности зголошуючої ся особи. Поданя треба вносити найдальше до 10-го вересня с. р.

— **Премійованє писательки-Українки.** В 1896 роцї розписало київске лїтературно-артистичне товариство конкурс на утвір лїтературний. З між одинайцять утворів, присланих на конкурс, узнано два заслугуючими в рівній мірі на премію. Один з них має заголовок „Струни“, надісланий під девізою Gutta cavat lapidem. По отвореню куверти показало ся, що автором „Струн“ єсть знана в нашій лїтературі молода писателька Леся Українка (псевдонїм). Нагорода — золотий жетон — буде видана, як пишуть київскі дневники, в осени на загальнім зборі товариства.

— **Збори дяків** деканата бережаньского, оповіщено на день 16-го вересня с. р. Додатково просить п. Ів. Сойка, церк. півець з Бережан, подати до відомости, що в тім же дни відправить ся в бережаньскій церкви заходом церк. півців деканата бережаньского торжественне богослуженє за недугуючого Є. Ем. Кардинала Сембратовича, на котре то богослуженє взиває ся всїх півців з деканатів: бережаньского, нараївского і підгаєцкого.

— **На дохід перемиської Бурси ім. сьв. о. Николая** устроює видїл того товариства при участи хору руских академиків, зложеного з найдобірнїйших голосів солїстів, дня 9-го н. ст. вересня с. р. концерт в Перемишли в сали городскій. Хор виступає в оригінальних костюмах народних. По концертї відбуде ся забава з танцями. Стрій для дам візитовий. Вступ на салю, не обмежаючи жертволюбивости: а) на концерт і забаву з танцями або на саму забаву з танцями 1 зр. 50 кр. від особи, для родин з трех осіб 4 зр., з чотирох осіб 5 зр.; б) на сам концерт: крісло 1 зр., вступ на салю 50 кр. а для учеників і селян 20 кр. Початок о год. $7\frac{1}{2}$ вечером.

— **Великий огонь.** В недїлю пополудни вибух на фільварку в Шубранци на Буковинї огонь, що знищив цїлий фільварок і нагромаджене там збіже. Фільварок дїдича Мерзовича був обезпечений; шкода виносить около 20.000 зр. Підозрівають, що огонь був підложений.

— **Великий скарб** найдено случайно недалеко хіньского міста Чушан, в провінциї Гупек. В часї сильної бурі завалила ся в однім місци земля, відкриваючи печеру, о котрої істнованю нїхто не знав. В печері найдено звиж сїм мілїонів плиток мідяних, два рази більших від уживаних тепер монет. На правій сторонї плиток находить ся назвище цїсаря Чі-го, з династиї Сунг, що панував від р. 1054 до 1056 по Хр., а на другій сторонї виписане слово Сі-шу, давна назва провінциї Сечуан. Хіньскі власти забрали скарб, а 300 тисячів плиток відчищено і переслано хіньскому цїсареви, яко рідкі окази.

— **Крадежи.** В асекурацийнім товаристві „Фонсієр“ у Львові порозбивав минувшої недїлї возьний того товариства столики урядників і забрав звідтам около 700 зр. На слїд злодія навело то, що пригадано собі викраденє одному урядникови ще в марті с. р. 10 зр. з столика.—В Домброві вломив ся через стелю незвістний злодій до каси уряду податкового, порозбивав деревляні шафи і столи і забрав з них дрібні квоти. До зелїзної каси не добивав ся і тому скарб державний не потерпів нїякої страти. Арештовано підозрілого сторожа дому Івана Хмуру.

Заживні люди. При нормальнім розвитку чоловіка обем єго туловища повинен відповідати більше-менче половинї єго висоти. Заживним можна уже назвати того, хто пр. при рості 170 цм. має обему 120 цм. Рідко коли переходить сю міру розмір людского тїла в ширину, але є випадки, де оно розростає ся далеко поза сю границю. Едвард Брайт з графства Лїнкольсір був ростом на 171 цм. а вшир виносила єго міра 304 цм. В єго сурдуті містило ся свобідно сїм осіб а три чоловіки заледво могли обняти грубаня. Важив Брайт

— Не маю!

— Ах, Василю Івановичу. Таж я бачу....

І справдї коло стайнї стояла запряжена трійка.

— Василь Иванович сміяв ся.

— Нї, справдї, не маю — сказав відтак поважно. — Вам же тепер не спішно. Прошу вас, заждіть.

— Але чого? Чи чекаєте на ґубернатора?

— На ґубернагора? — засьміяв ся Василь Іванович. — Нї, лиш на радника двора; а хочу бути для него вічливим. Не гнївайте ся, я й для вас був би вічливий, але бачу що не спішите ся, а томтой потребує коний в інтересї гуманности, справедливости, а навіть можна сказати в інтересї спасеня людскости.

— При чім же тут справедливість — що стало ся?

— Пождіть, я вам вже оповім. Але чогож ми стоїмо на дворі? Прошу, зайдіть до моєї бідної хати.

— Я пішов за ним до єго „бідної“ хати, де дожидала нас при столї з чаєм єго жінка, товста і добродушна женщина.

— Ви питали мене о справедливість, правда? — почав Василь Іванович. — Ви чули коли о Проскурові?

— А звідкиж би ви єго знали — то такий самий непотріб як мій чоловік; він навіть до ґазет пише — вмішала ся Матрона Іванівна в розмову.

— Нї, ти говориш неправду, велику неправду! — сказав скоро Василь Іванович. — Проскуров, моя люба, то дуже живий і від свого начальника дуже люблений чоловік. Ти мусиш ще Господу Богу дякувати, що твій чоловік має таку знакомість. Щож ти гадаєш о Проскурові? Чиж іменують надзвичайним слїдчим судиєю якого лежня або непотреба?

— О чім ви властиво говорите? — спитав я. — Що то за слїдчі судиї, та й ще надзвичайні?

— То и я кажу — перебила знов Матрона Іванівна. — Ти лиш так на вітер балакаєш, то видко. Чиж я така дурна, щоби не знала, як виглядають високопоставлені урядники?

— Бачите, ви звели і мою жінку на фальшиві гадки! — сказав Василь Іванович з легким докором. — То правда, що такого уряду нема, але коли чоловік виконує уряд в надзвичайний спосіб, то на мій погляд....

— Я вас не розумію — сказав я.

— Бачите, ви самі не можете розуміти, а ще баламутите женщину! Ну, ви-ж знаєте, що тут утворило ся товариство, свого рода акцийне товариство, що вибрало собі за місце до роботи дороги і лїси. Ви справдї о тім не чули?

— Чув, очевидно.

— Отже видите! Члени того товариства належать до всїх верств. Справи веде ся на великі розміри під окликом: рука руку миє і то досить явно — бодай товариство, а навіть деякі єго члени загально звістні. Кажу: загально — очевидно з виїмкою ексцеленциї. Отже нашій ексцеленциї по якімсь особливо визначнім поступку того товариства прийшла нараз гадка: знищити єго. Таких наглих гадок бувало вправдї і перше не мало, але звичайно так дїяло ся, що вигубило ся кількох членів товариства і справа була убита. Тепер же було що иншого. Мірка вже перебрала ся і тому іменовано урядника для надзвичайно важних справ, пана Проскурова, з великими правами і повномочиями як для справ, що вже стали ся, так і для тих що будуть, єсли они будуть мати звязь з попередними.

— Але що-ж в тім так дивного?

— Ну, так, властиво нїчо. Але тим разом упав вибір на справедливого, енерґічного чоловіка і то власне дивно. Вже від трех місяців нищить він шайку, настав величезний рух — заїздили на смерть може яких десять коний.

— То дуже добре, бодай для вас.

— Так, але то не Проскуров то робить: він поступає цїлком правильно. То полїция все на конях гонить за ним — очивидно з службової ревности. Тілько-ж то її не удає ся. Проскуров правдивий Лекок [1]). Раз лиш удалось їм укрити перед ним кінчики.... Бідолаха був такий засумований, що забув ся і написав в урядовім рапортї: Завдяки старанням полїциї можна було затерти всї слїди в тій справі!

— Отже я кажу: непотріб! Ви оба однакі!

Непотріб він не є — відповів Василь Іванович. — Але що він раз перехопив ся — ну, то може кождому, навіть найспосібнїйшому приключити ся. І він сам то пізнав. Єго взяли остро і він мусїв викрутити ся — зложив всьо на похибку писарску. — „На будуче уникайте таких похибок“ — сказали єму — „инакше дамо вам відпустку задля нарушеного здоровля“. Сьмішний чоловік.

— А що-ж ви маєте з тим всїм до роботи?

Василь Иванович зробив напів сьмішне, напів поважне лице. (Дальше буде).

[1]) Славний Француский урядник полїциї.

тілько 662 фунтів. Кажемо — тілько, бо инший грубань Віктор Клерк при обемі 210 цм. важив 750 фунтів. З того виходить, що тягар тіла не залежить безусловно від товстости. В Чикаґо проживають супруги Фарлоу, що разом важать 1310 фунтів. До вінця они мусїли їхати в товаровім ваґонї, бо до жадного особового не могли влізти ся через двері. В Парижи в медициньскім музею можна оглядати ґіпсову фіґуру Мариї Францсуа Клейкотра при рості 136 цм. мала обему 166 цм. Єї голова цїлком никла в величезних плечах, шиї зовсїм не було видко, а руки не могла опустити на долину; они сторчали прямовісно до туловища. Она не могла анї ходити, анї лежати, і мусїла день і ніч перебувати на кріслї в пів стоячій, пів сидячій поставі. Подібно і оден грубань, плянтатор з Баґави задушив ся буквально в своїм власнім салї. Він мав обему 270 цм. а важив 792 фунтів. На два місяцї перед своїм примусовим „самоубійством" єму зачало прибувати що дня 2—2½ фунта тягару. Такого другого випадку нагло затовщення не знае медицина. Найбільше грубанів виводить Анґлія а передовсїм Льондон, опісля Норвеґія, Угорщина Данія і Голяндия. У нас на Руси тяжко подибати такого грубаня, але і не велике се щасте бути таким невільником свого власного тїла.

— **За богато родинного щастя!** Жінка купця Хаїма Диямаята в Кошицях на Угорщинї по трикратнім повитю близнят повила сими днями трояки. Диямантова і дїти здорові, а „щасливий" батько з „утїхи" рве собі волосе на голові, бо за 5 лїт подружя обсїло его девятеро дїтий.

— **Нещасливі пригоди.** В Ляскївци, пов. березївского, наслїдком неосторожного обходженя з оружием застрілив Валентий Визняк Мариянну Конопкову, зарібницю, в хвили, коли оглядав дубельтівку, щоби застрілити скаженого пса. Конопкова упала трупом на місци. Против Визняка заряджено карне доходженє.— В Куткївцях під Тернополем 9-лїтний синок Якима Михайловича, висланий вітцем в поле з кіньми і плугом, упав з коня, почім плуг переїхав по нїм. Хлопчина страшно покалїчений. Вина то вітця, що дав конї і плуг такій ледви від землї вироснїй дитинї. — Лука Піх із Стібна відвозив фіру збіжа з поля на фільварок. Нещасте хотїло, що на хвилю перед тим інжинерия військова доконувала в тім місци помір і жовнїри розпостерли досить білу широку парасолю. Хлопскі конї, побачили щось незвичайного, наполохались, наслїдком чого Піх упав межи конї і потерпів страшні покалїченя. Привезений до шпиталю в Перемишли, мимо всяких старань, помер четвертого дня.

— **Ориґінальна обида.** Перед повітовим судом в Дрогобичи відбула ся сими днями інтересна розправа. Яко обжалований о ушкодженє тїла ставав Ількo Карбоватий з Тустанович, а приватним жалїбником був Гринь Луцишин. Обжалований виголосив в своїй обороні таку бесїду: „Прошу високого суду і сьвітлої комісиї! Луцишин того дня „собачив менї, а я нїчо, біг-ме нїчо" і „собачив моїй небіжці мамі", а я ще нїчо; — нараз крикнув до мене: „ти кільометер", тої зневаги не міг я вже витримати і тарахнув его в писок так сильно, що єму одно око трохи вилїзло". Показало ся, що „кільометер" в народнїм говорі означає тілько, що „ґеометер", як звістно, людина селянами не дуже люблена. При увзглядненю лагодячих обставин засудив суд Карбоватого на тиждень арешту і 5 зр. відшкодованя.

— **Хлопець-великан.** У Варшаві жие 11-лїтний хлопець, син зелїзничого робітника, що має тепер звиж 2 ліктї висоти і важить 223 фунти. Найцїкавійше то, що тому хлопцеви пускає ся вже тепер досить сильний зарість. Найшов ся якийсь підприємчивий Нїмець, що винаймив хлопця-великана від родичів на 5 лїт за річною оплатою 120 рублїв. Нїмець хоче хлопця обвозити по сьвітї і показувати за гроші.

Штука, наука і лїтература.

— **„Зорі" число 15** з 1 (13) серпня 1897 містить в собі: „Малюнки сучасного житя на селах" О. Я. Кониського (далї); „Пересьпіви Павла Граба" (з авторів: Пієр Дїпон, Сюллї Прюдом, Катюль Мендес, Боделер, Коппе і Поль-Верлен); „Катерина Чайківна. Драма в 5 діях; 9 одмінах" Наталки Полтавки (далї); поезия М. Школиченка „Сучасні козаки; початок повісти І. Потапенка „На справдешній службі" в перекладї з російскої мови; поезия В. Залїзняка „Ніч"; в рубрицї „Оповістки і критичні замітки" дві рецензиї О. Білоусенка і Мусія ІІІ-ка на „Пісні кохання" М. Чернявского (Харків, 1895, стор. 100, цїна 60 коп.); коротка житепись пок. польского поета Адама Асника; хроніка і бібліоґрафія. Ілюстрациї три: „Господар з Оскресинець коло Коломиї", „Господар з Космача і єго родина" і „Тунель над Прутом під Микуличином" (всї три після фотоґрафій з артистичної робітні Юліяна Дуткевича в Коломиї). — В додатку послїдний (34-ий) аркушик ІІІ-го тому Словаря російско-українського (стор. 279 до 286, від слова „Рукавецъ" до „Ряхнуться").

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Зелїзниця північна цїсаря Фердинанда — по причинї відбуваючих ся в еї окрузї маневрів войскових — не принимає до перевозу пересилок товарів в часї від 3 до 5 вересня включно, з виїмкою посилок поспішних, транспортів худоби і артикулів поживи. — Рух з зелїзницями нїмецкими через Підгіре, Плашів, Скавину-Осьвецїм, не дізнає жадного обмеженя.

Телеґрами.

Відень 2 вересня. Скликанє Ради державної наступить між 20 а 30 вересня. На першім засїданю буде внесене предложенє о зміну реґуляміну нарад в Палатї послів. — Fremdenblatt оповіщує комуніêкат, після котрого конференция ґр. Баденього з субкомітетом парляментарної комісиї довела до обопільного порозуміня.

Париж 2 вересня. Фор по своїм повороті вислав телеґраму до царя, в котрій ще раз дякує цареви за величаве приняте, якого зазнав в Росиї. Цар відповів на ту телеґраму вже з Варшави.

Атини 2 вересня. Держави з виїмкою Нїмеччини, згодили ся вже на жертвувану Грециєю ґарантию виплати военного відшкодованя.

— **Звістна фірма пп. Михайла Спожарского і Сина** постарала ся о листовий папір з гарним портретом Тараса Шевченка (кліш зроблений за границею). Коробка того листового папару враз з кувертами продає ся в склепі пп. Спожарских (в каменици „Просьвіти") по цїні від 40 кр. до 1 зр. 50 кр.

— **Книгарня наукового тов. Ім. Шевченка** у Львові, улиця Академічна ч. 8. продає слїдуючі книжки: Вас. Чайченко. Під хмарним небом, поезиї часть І, 1 зр., Книга казок, поезиї часть II, 60 кр., Твори прозаічні ч. І. 80 кр., ч. II. кр., ч. III. 80 кр. — Записки Товариства імени Шевченка ч. I, II, III, IV. по 1 зр.— Тарас Шевченко. „Кобзар" 2 томи 4·50 зр., з пересилкою 5 зр. — Павло Граб. Збірник поезий ч. І. 20 кр., З чужого поля. Переклади 20 кр. — Іван Сурик. Твори, з московского 10 кр. — Олекс. Колесса. Шевченко і Міцкевич 1 зр. — Ґерінґ-Герасимович. Що то є господарність 30 кр. — Шевченко з бандурою над Днїпром 25 кр. — Осип Маковей: Поезиї ч. І. 20 кр. — Михайло Старицкий. В темрявi драма 20 кр. — Юлїй Верне. Подорож довкола землї 50 кр. — Молитвенник народний (фонетичний) 15 кр. — Марко Кропивницкий. Титарівна, драма 20 кр. — Василь Шурат. Замітки до Чернця Шевченка 10 кр.,— Чернера республика на Афонї 10 кр.,— Пісня про Роланда 50 кр. — Школиченко, Між народ, повість, 20 кр. — Митро Олелькович. Писаня українські 10 кр. — Василь Кулик, Писання 10 кр.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1897, після середно-европ. год

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	10·50	4·40	8·55	6·45	—
Підволочиск	—	1·55	6·—	—	10·05	11·—	—
Підвол. з Підз.	6·15	2·08	—	—	10·27	11·27	—
Черновець	6·10	2·40	—	10·30	—	6·45	10·45
Ярослава	—	—	—	4·40	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·25	7·05	—	—
Тернополя	—	—	—	7·47	—	—	—
Гребенова [1])	—	—	—	—	9·20	—	—
Стрия, Сколього і Лавочного	—	—	—	5·20	—	3·05[2]	7·30
Зимної Води [3])	—	—	—	—	3·40	—	—
Брухович [4])	—	—	—	—	2·31	—	—
Брухович [5])	—	—	—	—	3·27	—	—
Янова	—	—	—	9·40	—	8·50[8]	7·48[9]
Янова	—	—	—	—	1·04[6]	3·15[7]	—

[1]) Від 10 липня до 31 серпня. [2]) До Скольского лише від 1 мая до 30 вересня вкл. [3]) Від 1 мая до 6 вересня в неділї і сьвята. [4]) Від 1 мая до 6 вересня в неділї і сьвята. [5]) Від 1 мая до 6 вересня в будні дни. [6]) Від 15 червня до 31 серпня лише в неділї і сьвята. [7]) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а від 15 червня до 31 серпня лише в будні дни. [8]) Від 1 мая до 30 вересня вкл. [9]) Від 1 жовтня до 30 цьвітня.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Приходять з

Кракова	1·30	—	8·45	9·10	6·55	9·30	—
Підволочиск	2·30	10·—	—	—	—	3·30	6·—
Підвол. з Підз.	2.15	9·43	—	—	—	3·04	5·35
Черновець	9·50	1·50	—	—	7·30	5·45	9·10
Тернополя	—	—	—	7·52	—	—	—
Белзця	—	—	—	8·25	5·25	—	—
Ярослава	—	—	—	10·35	—	—	—
Гребенова	—	—	—	—	1·40[1]	—	—
Сколього і Стрия	—	—	—	12·10	8·05	1·51[2]	10·20
Брухович	—	—	—	—	—	8·15	—
Брухович	—	—	—	—	—	8·49	—
Янова	—	—	—	7·50	1.15	—	—
Янова	—	—	—	8·—[3]	9·01[4]	—	—

[1]) Від 10 липня до 31 серпня. [2]) Зі Сколього тілько від 1 мая до 30 вересня. [3]) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а від 15 червня до 31 серпня лише в будні дни. [4]) Від 15 червнядо 31 серпня лише в неділї і сьвята.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від **львівского**: коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

Числа підчеркнені, означають порунічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

За редакцию відповідає: Адам Кашубецкий

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.